

Paris den 4 Marts 1896.

1

Kjære Ven!

Jeg kan sige, jeg har længe h
meget efter at høre noget fra Dig
men i disse Produktionens Tider, hvor
det stadig bare gjælder "Morsmætt
gør den Læse", "Såvel man, at
Prestbrønnenen jo Lær Lær faa en Neben
plads. Du vil sandsynligvis fastsæ, at
dit imorges uventede hyggelige
brev Paris er en stor Glæde i
Kjøbenhavn og i sig selv og ved

2
Nuderetningen om at og hvad du har
komponeret til min Sang. Mit
Samtykke til at du indgive Musikken til
mit Nylig Præsidentens ^{med delg. fra Tobias} Sangstilles
naar og hvor du vil er selvfølgelig.

Ja, som Næst, vi skal følge dig med
haardt Tanker og Kraftige Opmerksomhed, - naar du
den 24. med Guds Hjælp for Wien
med Storm. Byen - den mest musikalske
i Europa, er naturligvis undermineret af
dine Verker for, saa det nu blot er om Lykke
til at faa hejst Fanen som den store Erobrings-
akt. Ja den som havde Billedet til at høre
Wienerorkestret brude den Kros og se
dig sege med Vækkelsen og slaa for dit
lille Land! Med Uensyn til min
Sang, saa Guds, ja det maatte

3

ta sig ~~ikke~~ rigtig vorkningsfuld og
med en saadan Rurylon og Lammers -
at det er en udmærket Ide, mener jeg.

Kjæmme fra i Politiken synes jeg har det
forlyder kjæstommeligt. Efterat de har spelt
det saa dumt, at vor Politik kom op i denne
Forshandlingstiden, skulde de, rogtende paa
Løstningen Alvor og Vordighed, endholde sig fra alle-
haande løse Rakaldernummere og blot drive
den ene Ting: - Flaget, - som vokedes ifjor. Det
kunde da nok mulig drives igjennem; - intet
andet eller mere gaar udenfor Unioniskomme-
tten, - (og da havde vi vist norske Lands-
møtte at samle os under alle sammen -
og saa saa vist forsvare vore, medens Uni-
oniskomiteen parlamentariserer og forhauler
fremover gjennem Aarene. - Imidlertid
saaer Højskole etc. gjøre sig for at vick-

udbrede og overhøve Verden om, at Norge
 skal en Nationalitet og ikke noget pro-
 vindsielt. Skuffelse er Souveræne Folk,
 det er deri Lutheds Præterium. Men
 i et Land, der føles sig som Provind, vil
 der aldrig opstaa en Souveræn Organ
 Huden i Ord eller Tone eller paa noget
 Felt. Slave er Slave, Frihaare er
 Frihaare. Paa Guden.

Jeg sidder med i et nyt Arbej-
 de i øjen, en lille Roman, Uu-
 ligt Emne. Det blir et stort Tag, og
 jeg blir vel neppe ferdig med dette
 heller for engang isommes henne i
 Pædagogien. Saa maatte jeg at
 faa istand et Skuespil i øjen,

5
hvorpaa jeg louge har rügek. Nei,
det er, som Du siger, at Tybkerne ligger
ikke saa let til Forstaaelse af Bønder i
norsk Künst. F. Ex. jeg vidde, at de, som
dog har en Bøeklin saa oghe skabent
i ugermannisk, ogsaa findes haart en
vis Sans for min "Frod"; men det
synes ikke saa. Og en Bø i anden Lære
som "Famigun paa Gild" har et halvt
Dinse Orefottere (jog har ikke opfordret
nogen) skrevet med at gennu tryk
i mere end ti Aar, indtil de nu
pludselig, har de i ikke mindre end
to Fordebløstere. Hvi Reclam
(o Exempel som i Stillingen paa udyng.
De vil ialfald ha Ted, Skjinner og.

Stort Interesse har jeg hellerikke af Dem,
efftersom Oversættelsen i Regelen flenskes af
det fine ord af Spraght. Andstedes
med Mafitæen, den lar sig ikke snyde
hvort laugt den saa vandrer ud fra Træl-
hængsel.

Elisabeth er saare frydefuld om
Dagene, fordi hun synger med Madam
Colonne, hvæen hun omfatter med
hele sit Hertes Kede. Nu sidst
er der Glæde, fordi Mme Colonne har
beet hende hjælpe sig med Motalen af
at morske Ord thi dine Sæge, - og
hvi saar den Pros, at hun synger saa
helt rent. En Veninde af Elisabeth
og af os alle her i Kjøbst er Kanne
Morie Hansen - Vidunderbar.

9
Gang fra hende og sig for dig.

Det samme for Elisabeth af
Astridborgens Kone
Kanne

